Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 179 (251) | Пятніца 9 жніўня 1940 г. | Цана 10 кап.

ВЯЛІКІ САЮЗ ШАСНАЦЦАЦІ

Закончылася VII Сесія Вярхоўнага Совета СССР. Яна прадаўжалася з 1 па 7 жніўня, і ў гэтыя дні ўвага ўсёй нашай краіны, ды і ўсяго свету была прыкавана да Крэмля, дзе засядалі выбраннікі совецкага народа. VII Сесія была выдатнай гістарычнай падзеяй. Так ацаніў яе і дружаствены Совецкаму Саюзу і варожы яму друк розных краін.

VII Сесія заслухала даклад таварыша В. М. Молатава аб знешняй палітыцы Совецкага ўрада і одобрыла гэту палітыку. Сесія прыняла Законы аб стварэнні Малдаўскай ССР і аб уключэнні паўночнай часткі Букавіны, Хоцінскага, Акерманскага і Ізмаілскага ўездаў Бесарабіі ў састаў Украінскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі. Яна зацвердзіла Законы аб прыняцці Літоўскай ССР, Латвійскай ССР і Эстонскай ССР у Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

У сувязі з гэтым Сесія ўнесла адпаведныя змяненні ў Канстытуцыю СССР і, нарэшце, на раздзельных пасяджэннях абодвух Палат учора зацверджаны Указы Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР, прынятыя паміж Сесіямі і падлягаючыя зацвярджэнню Вярхоўнага Совета.

Пасля VII Сесіі Совецкі Саюз прадстае перад светам, як яшчэ больш магутная соцыялістычная дзяржава. Умнажэнне ліку рэспублік, складаючых Совецкі Саюз, расшырэнне яго тэрыторый, павелічэнне яго насельніцтва да 193 мільёнаў чалавек, умацаванне яго гаспадарчай і абарончай магутнасці—усё гэта з'яўляецца выдатным пацвярджэннем даклада тав. В. М. Молатава. Цвёрдая і мудрая сталінская знешняя палітыка захавала ад вайны Совецкі Саюз, павысіла яго ўдзельную вагу, умножыла дружаскае давер'е да яго працоўных зарубежных краін.

VII Сесія Вярхоўнага Совета СССР з'явілася ўнушальным трыумфам соцыялізма і совецкай улады. Яна паставіла новую гістарычную веху на тым слаўным шляху, які прайшла за 22 гады Совецкая Соцыялістычная Дзяржава.

У студзені 1918 года на трэцім Усерасійскім з'ездзе Советаў В. І. Ленін падводзіў першыя вынікі перамог совецкай улады. Гэта ўлада казалася ворагам соцыялізма фантазіяй, прывідам. Расійская Совецкая Соцыялістычная Федэрацыя была адзінай соцыялістычнай дзяржавай сярод варожага капіталістычнага акружэння. Ленін гаварыў:

„Мы ўладарым, не раздзяляючы, па жорсткаму закону старажытнага Рыма, а злучаючы ўсіх працоўных неразрыўнымі ланцугамі жывых інтарэсаў, класавай свядомасці. І наш саюз, наша новая дзяржава трывалей, чым гвалтоўная ўлада, аб'ядноўваючая хлуснёй і жалезам у патрэбныя для імперыялістаў штучныя дзяржаўныя ўтварэнні... Вось аснова нашай федэрацыі, і я глыбока перакананы, што вакол рэволюцыйнай Расіі ўсё больш і больш будуць групавацца паасобныя розныя федэрацыі свабодных нацый. Зусім добраахвотна, без хлусні і жалеза, будзе расці гэта федэрацыя, і яна несакрушыма. Лепшая зарука яе несакрушальнасці—тыя законы, той дзяржаўны лад, які мы творым у сябе".

Каб удушыць маладую Совецкую дзяржаву, імперыялісты стварылі з дапамогай польскай буржуазіі, літоўскай, латвійскай і другіх малыя дзяржавы-плацдармы. Рабочы клас і сялянства гэтых дзяржаў жадалі прадаўжаць сваю барацьбу разам у адных радах з рабочымі і сялянамі Совецкай Расіі. Але імперыялістам удалося зламіць супрацьўленне народаў малых краін: „па лепшых" соцыял-дэмакратычных узорах былі выкраіны „дэмакратычныя рэспублікі", прыкрываўшыя дыктатуру імперыялістычнай буржуазіі. Працоўныя перанеслі на сабе ўвесь жах белага буржуазнага тэрора. Рэспублікі, створаныя англа-французскімі імперыялістамі, аказалі сваю нежыццяздольна[illegible]

[illegible] совецкая дзя[illegible] [illegible]ела і ра[illegible]. Ся[illegible] [illegible]ліся. У[illegible] [illegible]жні [illegible] Саю[illegible] Ре[illegible]

Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік і закончыў свой даклад аб дэкларацыі і дагаворы Саюзных рэспублік словамі:

„Таварышы, прапаную прыняць іх з уласцівым комуністам адпадушшам і ўпісаць усім новую главу ў гісторыі чалавецтва".

СССР быў тады Саюзам чатырох Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Умацаванне і расшырэнне СССР ідзе разам з ростам яго гаспадарчай і абарончай магутнасці. Гіганцкія гістарычныя работы па будаўніцтву соцыялізма згуртоўваюць народы СССР у адзіную брацкую сям'ю. З дапамогай рускага народа выходзяць у першыя рады будаўнікоў соцыялізма, раней адсталыя раёны.

У 1936 годзе на надзвычайным VIII з'ездзе Советаў таварыш Сталін, геніальны аўтар Канстытуцыі СССР, падводзіць вынікі гістарычных перамог соцыялізма. Ён гаворыць:

„Змянілася ў корні абліччa народаў СССР, згінула ў іх пачуццё ўзаемнага недавер'я, развілася ў іх пачуццё узаемнай дружбы і наладзілася, такім чынам, сапраўднае брацкае супрацоўніцтва народаў у сістэме адзінай саюзнай дзяржавы. У выніку мы маем цяпер упаўне склаўшуюся і вытрымаўшую ўсе іспыты многанацыянальную соцыялістычную дзяржаву, трываласці якой магла-б пазайздросціць любая нацыянальная дзяржава ў любой частцы свету".

Да гэтага часу СССР — Саюз адзінаццаці Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Ідэі Сталінскай Канстытуцыі абляталі увесь свет. Яны нясуць з сабой вестку аб перамозе соцыялізма, аб шчасці працоўных, аб вялікай дружбе народаў. Сталінская Канстытуцыя пранікае глыбока ў сэрцы рабочых і сялян. Яна зачароўвае ўмы лепшых прадстаўнікоў інтэлігенцыі. Яна асвятляе камеры зняволеных у капіталістычных краінах. Яна заклікае і будзіць. Яна адкрывае перад працоўнымі ўсіх краін новы свет.

На баярскай паншчыне ў Бесарабіі, у засценках польскай дэфензівы, у апусцелых гарадзішках Літвы, у халоднай Рыге, у зацямнёным Таліне—усюды ў мінуты смутку і роспачы людзі гавораць сабе і другім: ёсць совецкая ўлада, ёсць Сталін, ёсць Сталінская Канстытуцыя; ёсць, стала быць, надзея, ёсць выхад, ёсць высокая задача барацьбы! Малыя буржуазныя дзяржавы не вытрымваюць напружанасці, створанай другой імперыялістычнай вайной. Незадачлівыя прыбалтыйскія палітыканы спрабуюць ухапіцца за сваіх заступнікаў, за англа-французскіх гаспадароў. Гэтыя услужлівыя шаўкі імперыялістаў гатовы ператварыць свае рэспублікі ў ачагі міжнароднай правакацыі, яны зацягваюць на граніцах вазню столькі-ж злачынную, як і бяссэнсавую. Шырокія народныя масы супроць іх. Народ звяртае свае позіркі к Совецкаму Саюзу. І з дапамогай народных мас Совецкі Саюз знішчыць ачагі ваеннай небяспекі ў Прыбалтыцы. Народы Прыбалтыкі скідваюць буржуазныя ўрады, прадаўшыяся імперыялістам. Шырокія масы працоўных атрымоўваюць магчымасць сказаць сваё слова, і магутны парыў ломіць бар'еры, аддзялявшыя совецкі народ ад Літвы, Латвіі і Эстоніі.

Сёмая Сесія Вярхоўнага Совета ў строгія і непарушныя артыкулы законаў адлівае гэтыя надзвычайныя перамогі соцыялізма. Яна ператварае СССР у магутны Саюз шаснаццаці Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Новыя бліскучыя алмазы ўпрыгожваюць дзяржаўны герб Совецкага Саюза.

Расшырыўшыся ў сваім саставе, абагачоны новымі сіламі, натхнёны перамогамі Совецкі Саюз прадаўжае працягваць сваю справу, умацоўваць соцыялізм, выконваць план Трэцяй Пяцігодкі, умацняе сваю аб[illegible] [illegible] Ніколі большэвікі не [illegible] сябе посп[illegible] і пер[illegible] Вялікі [illegible] ў [illegible] вайны, [illegible] рабо[illegible] [illegible]стаць [illegible] Урад, [illegible]

VII СЕСІЯ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР ПЕРШАГА СКЛІКАННЯ

Сумеснае пасяджэнне Совета Саюза і Совета Нацыянальнасцей 3 жніўня 1940 года

Прамова дэпутата П. К. ПАНАМАРЭНКА

Таварышы дэпутаты Вярхоўнага Совета! Мы заслухалі заяву Паўнамоцнай Камісіі Народнага сейма Літоўскай рэспублікі з просьбай аб уключэнні Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі ў састаў Совецкага Саюза.

З велізарнай увагай выслухалі дэпутаты Вярхоўнага Совета Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік палкія прамовы членаў Паўнамоцнай Камісіі Народнага сейма Літвы, выразіўшых пачуцці, спадзяванні і волю вызваленага літоўскага народа, перадаўшых пачуццё гарачай любві вялікаму совецкаму народу, Вярхоўнаму Совету, нашаму ўраду, нашай вялікай партыі, вялікаму праваднру і настаўніку нашага Саюза — таварышу Сталіну. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Гэтыя жаданні і волю літоўскі народ выразіў на выбарах дэпутатаў у Народны сейм, аднадушна аддаўшы свае галасы за кандыдатаў Саюза працоўнага народа Літвы.

Гэта воля літоўскага народа выражана ў аднадушным рашэнні Народнага сейма аб устанаўленні совецкай ўлады ў Літве і аб уступленні Літвы ў састаў Совецкага Саюза.

Гэта воля была пацверджана ўсім народам на шматлікіх мітынгах і сходах у гарадах і сёлах Літвы.

З самага пачатку існавання Літоўскай Рэспублікі Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік заўсёды і нязменна паважаў і адстайваў суверэнныя правы, незалежнасць і безапаснасць Літвы.

Совецкі Ўрад першы прызнаў стварыўшуюся Літоўскую дзяржаву і перадаў ёй у 1920 годзе значную частку былой Віленскай губерні і горад Вільна.

Калі польскія войскі, якія ўварваліся на тэрыторыю Літвы, захапілі горад Вільна, Совецкі Ўрад быў адзіным урадам, які выразіў рашучы пратэст супроць разбойніцкіх дзеянняў панскай Польшчы і ніколі не прызнаваў законнасці захвата палякамі Вільна.

У 1926 годзе Совецкі Саюз заключыў з Літвой дагавор аб нена[illegible]

У 1927 годзе дзякуючы энергічнаму ўмяшанню Совецкага Саюза была поўнасцю прадухілена ўзнікшая рэальная пагроза ваеннага нападу Польшчы на Літву. Таксама і ў сакавіку 1938 года Совецкі Саюз прадухіліў напад Польшчы на Літву.

Калі Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія ў другой палавіне верасня 1939 года пасля распаду польскай дзяржавы працягнула руку дапамогі народам Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны, яна ў той-жа час узяла пад сваю абарону адторгнутую Польшчай ад Літвы Віленскую вобласць.

Вызваліўшы горад Вільна і Віленскую вобласць ад белапольскіх акупантаў, Совецкі Ўрад аднавіў папраныя правы Літвы і звярнуў Літве горад Вільна і Віленскую вобласць. Совецкі Ўрад лічыў, што Вільна павінна належыць Літве, як горад, з якім звязана гістарычнае мінулае літоўскай дзяржавы і нацыянальныя спадзяванні літоўскага народа.

У сусветнай гісторыі не было іншага такога прыкладу, каб вялікая магутная дзяржава па ўласнай волі аддавала малай дзяржаве такі вялікі горад. Тым ярчэй гэты факт дэманструе міралюбнасць і дружбу Вялікай Совецкай Дзяржавы. (Бурныя апладысменты).

І, нарэшце, пакт аб узаемадапамозе 1939 года заключаны Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік з Літвой, і ўвод совецкіх войск у Літву мелі мэтай стварыць умовы для безапаснага існавання літоўскай дзяржавы, служыць справе збліжэння Літвы з Совецкім Саюзам. Аднак прадаўшыяся замежнаму капіталу буржуазныя палітыкі, усеўшыяся на спіну літоўскага народа, сталі ўслужліва ператвараць Літву ў плацдарм для нападу на Совецкі Саюз, сталі ствараць ачагі міжнароднай правакацыі, распальваць антысовецкую агітацыю. Сметонаўскія халопы імперыялізма, утапаўшыя ў раскошы і распусце, прыгнятаўшыя і пагружаўшыя ў галечу літоўскі народ, не былі зацікаўлены ў выкананні пакта. Яны імкнуліся да таго, каб літоўская дзяржава стала адсталым аграрным прыдаткам капіталістычных краін. Яны ўсімі сіламі адгараджвалі Літву бар'ерам ад Вялікага Совецкага Саюза. Яны сталі замышляць і праводзіць гнусныя правакацыі супроць часцей Чырвонай Арміі, сталі на шлях арганізацыі ваеннага саюза супроць СССР. Гэта была палітыка разлажыўшыхся і прадажных правіцеляў. Гэту палітыку таксама, як і саміх правіцеляў, ненавідзеў народ. Літоўскі народ уважліва сачыў за тым, што адбываецца ў нашай вялікай краіне. Ён горача палюбіў нашу Совецкую дзяржаву рабочых і сялян. Мысль аб совецкай Літве наспявала ў масах пад цяжкім гнётам сметонаўскага рэжыма. З бязмежнай любоўю рабочыя і сяляне Літвы называлі імёны Леніна і Сталіна. Народ зжэў ненавісны сметонаўскі рэжым. Працоўныя Літвы не пажадалі, каб памешчыкі і фабрыканты стаялі на чале народа, прыкрываліся яго іменем. Яны захацелі стаць і сталі самі гаспадарамі свайго лёсу. (Апладысменты).

Літоўскі Народны Сейм, выбраны ўсеагульным галасаваннем, з'яўляецца паўнамоцным і сапраўдным выразіцелем свабоднай волі літоўскага народа.

Літоўскі народны сейм, выражаючы аднадушна волю свабоднага працоўнага народа Літвы, першым сваім рашэннем агласіў устанаўленне Совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Літвы, аб'явіў Літву Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай. Ад гэтага часу ўся ўлада ў Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспубліцы належыць працоўным масам горада і вёскі ў асобе Советаў дэпутатаў працоўных. (Апладысменты).

Народны сейм Літвы сваімі першымі гістарычнымі рашэннямі аб аб'яўленні зямлі ўсенародным здабыткам, дзяржаўнай уласнасцю, аб нацыяналізацыі банкаў і буйной прамысловасці і аб перадачы іх у веданне працоўных паклаў аснову і пачатак росквіту літоўскага народа.

Следуючы волі, выказанай народам, звергнуўшым стары рэжым, Народны сейм Літвы пастанавіў:

Прасіць Вярхоўны Совет Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік прыняць Літоўскую Совецкую Соцыялістычную рэспубліку ў састаў Совецкага Саюза ў якасці саюзнай рэспублікі на тых-жа падставах, на якіх уваходзіць у Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік Украінская, Беларуская і іншыя саюзныя рэспублікі. (Апладысменты).

Прымаючы гэта рашэнне, літоўскі народ зыходзіў з таго, што толькі ўваходжанне ў састаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік забяспечыць сапраўдны суверэнітэт літоўскай дзяржавы, узды́м прамысловасці і сельскай гаспадаркі, росквіт нацыянальнай культуры, развіццё матэрыяльных і духоўных сіл народа.

Па даручэнню Урада Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік уношу прапанову — задаволіць просьбу Сейма Літвы і прыняць Літоўскую Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку ў Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік у якасці роўнапраўнай Саюзнай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі. (Бурныя, працяглыя апладысменты, пераходзячыя ў авацыю, усе дэпутаты ўстаюць).

Таварышы дэпутаты! Урад і Прэзідыум Вярхоўнага Совета Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі, а таксама Цэнтральны Камітэт комуністычнай партыі большэвікоў Беларусі ўносяць прапанову аб далучэнні да Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі Свянцянскага раёна і часткі тэрыторыі з пераважаючым літоўскім насельніцтвам Відзоўскага, Гадуцішкаўскага, Астравецкага, Варанаўскага, Радунскага раёнаў, якія знаходзяцца зараз у саставе Вілейскай і Баранавіцкай абласцей Беларускай ССР. (Бурныя, доўга не змаўкаючыя апладысменты, усе дэпутаты ўстаюць. Воклічы на літоўскай мове ў чэсць таварышаў Сталіна, Молатава, Варашылава).

Гэта прапанова цалкам выцякае з прынцыпа нацыянальнай палітыкі совецкай дзяржавы.

Нашы вялікія правадыры Ленін і Сталін паклалі ў аснову нацыянальнай палітыкі совецкай дзяржавы брацкую дружбу, раўнапраўе народаў, насяляючых тэрыторыю нашай краіны. Для ўсіх нацыянальнасцей, не толькі для вялікіх, але і для малых, прадастаўляюцца найшырэйшыя магчымасці палітычнага, гаспадарчага і культурнага развіцця.

У сувязі з утварэннем Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі і яе ўступленнем у састаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік далейшае палітычнае, гаспадарчае і культурнае развіццё гэтых раёнаў з пераважаючым літоўскім насельніцтвам будзе найбольш плацатворным у саставе Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Па даручэнню Урада Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік я ўношу на разгляд Вярхоўнага Совета наступны праект закона:

„Закон аб прыняцці Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі ў Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Заслухаўшы заяву Паўнамоцнай камісіі Сейма Літвы, Вярхоўны Совет Саюза Совецкіх Соцыялістычных рэспублік пастанаўляе:

1. Задаволіць просьбу Сейма Літвы і прыняць Літоўскую Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку ў Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік у якасці роўнапраўнай Саюзнай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

2. Прыняць прапанову Вярхоўнага Совета Беларускай ССР аб перадачы ў састаў Саюзнай Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі Свянцянскага раёна і часткі тэрыторыі з пераважаючым літоўскім насельніцтвам Відзоўскага, Гадуцішкаўскага, Астравецкага, Варанаўскага, Радунскага раёнаў Беларускай ССР.

3. Прасіць Вярхоўны Совет Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі і Вярхоўны Совет Саюзнай Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі прадставіць на разгляд Вярхоўнага Совета Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік праект устанаўлення точнай граніцы паміж Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай і Саюзнай Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай.

4. Правесці, у адпаведнасці з арт. арт. 34 і 35 Канстытуцыі (Асноўнага Закона) СССР, выбары дэпутатаў у Вярхоўны Совет СССР ад Саюзнай Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

5. Даручыць Прэзідыуму Вярхоўнага Совета СССР назначыць дзень выбараў".

Таварышы дэпутаты! Народы Совецкага Саюза горача вітаюць нараджэнне новай брацкай Саюзнай Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі. Сёння літоўскі народ уступае ў сям'ю народаў Вялікага Совецкага Саюза.

З сённяшняга дня над свабоднай радзімай літоўскага народа заззяе сонца Сталінскай Канстытуцыі.

Цяпер безапаснасць Літоўскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі ад замаху ўсіх і ўсякіх знешніх ворагаў будзе апірацца на магутнасць усяго 193-мільённага совецкага народа, на магутнасць і доблесць нашай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота. Ад гэтага часу літоўскі народ пойдзе разам з усім совецкім народам па шляху далейшых перамог і дасягненняў, па шляху росту, славы і магутнасці нашай радзімы.

У дружнай, шчаслівай сям'і літоўскі народ разам з усімі народамі Совецкага Саюза, пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі і вялікага правадыра народаў усяго свету таварыша Сталіна будзе будаваць шчаслівае, радаснае жыццё. (Бурныя апладысменты. Усе ўстаюць).

Няхай жыве літоўскі народ! (Бурныя апладысменты, пераходзячыя ў авацыю. Усе ўстаюць).

Няхай жыве Совецкая Літва! (Усе ўстаюць, бурныя апладысменты).

Няхай жыве вялікая, непарушная сталінская дружба народаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік! (Усе ўстаюць, бурныя апладысменты).

Няхай жыве магутная партыя Леніна—Сталіна! (Усе ўстаюць, бурныя, працяглыя апладысменты).

Няхай жыве наш правадыр, настаўнік і друг — вялікі Сталін! (Бурныя апладысменты, пераходзячыя ў авацыю. Усе ўстаюць. Прывітальныя воклічы на мовах народаў СССР у чэсць таварыша Сталіна).

Першачарговая запаведзь выканана

Высокае. З патроенай сілай працуюць у гэтыя дні калгаснікі калгаса імені „Парыжскай Комуны", Верхавіцкага сельскага совета. Работу VII Сесіі Вярхоўнага Совета СССР яны адзначаюць новымі поспехамі ў рабоце. На калгасных палях ідзе паспяхова ўборка новага ўраджаю. Ужо закончана ўборка азімых культур і зараз праводзіцца жыва і акуратна ўборка ячменю, пшаніцы і аўса. На 7 жніўня ўбрана 30 гектараў ячменю і 28 гектараў пшаніцы.

Не адрываючыся ад уборкі, калгаснікі праводзяць абмалот збожжа. Ужо намалочана 20 тон зярна, якое ссыпана ў добра падрыхтаваныя склады.

Перш[illegible] чарговую запаведзь — пастаўкі зярна дзяржаве. 106 цэнтнераў высокаякаснага збожжа ён здаў на дзяржаўныя склады.

* * *

Паспяхова праходзяць сельскагаспадарчыя работы і ў калгасе „Перамога". Тут калгаснікі добраякасна правялі ўборку азімых культур і зараз убіраюць яравыя. У калгасе праводзіцца абмалот збожжа. 60 цэнтнераў зярна калгас здаў дзяржаве. У бліжэйшыя дні ён поўнасцю выканае план хлебапаставак.

Арганізавана праходзіць тут і падрыхтоўка глебы пад азімыя культуры. На ўсёй плошчы папару ўжо праведзена культывацыя.

Сахарчук.

Працоўнае сялянства аб'ядноўваецца ў калгасы

Працоўныя сяляне нашай вобласці, пераканаўшыся ў перавагах калектыўнай гаспадаркі над індывідуальнай, работу VII Сесіі Вярхоўнага Совета СССР азнаменоўваюць аб'яднаннем ў сельскагаспадарчыя арцелі. За апошні час у вобласці арганізавалася 5 калгасаў. З гэтага ліку 2 калгасы ў Кобрынскім раёне. 3 дні таму назад 20 былых батрацкіх і 21 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак вёскі Лівіякі, Кобрынскага раёна, аб'ядналіся ў калгас, якому далі імя „Заветы Ільіча". У гэтым калгасе зараз ідзе прыстасаванне памяшканняў пад канюшні, склады і другія гаспадарчыя будынкі. Вылучаная калгаснікамі ацэначная камісія праводзіць прыём ад сваіх членаў абагульняемых коней, інвентара і будынкаў.

Новыя калгасы арганізаваны таксама ў Пружанскім, Антопальскім і Дамачэўскім раёне. Шматлікія заявы сялян аб арганізацыі калгасаў паступаюць у раснія арганізацыі Брэсцк[illegible] і рада другіх раёнаў.

Нураеіцкі.

Выканалі хлебапастаўкі

Кляшчэлі. Натхнёныя рашэннямі VII Сесіі Вярхоўнага Совета СССР і дакладам таварыша Молатава, у чэсць уступлення 4 брацкіх рэспублік у вялікую сям'ю народаў СССР, калгаснікі калгаса „Свабода" 7 жніўня поўнасцю разлічыліся з дзяржавай па хлебапастаўках. На склад „Загатзярно" чырвоным абозам здадзена 87 цэнтнераў высокаякаснага зярна.

Соркін.

На куставой нарадзе інструктараў райкомаў партыі

Арганізацыйна - інструктарскі аддзел абкома партыі днямі правёў нараду інструктараў чатырох прыгранічных раёнаў—Сямяціцкага, Дамачэўскага, Высокаўскага і Брэсцкага — для абмену вопытам работы.

Нарада паказала, што пасля справаздачна - выбарчых партыйных сходаў некалькі палепшылася ўнутрыпартыйная работа ў пярвічных партыйных арганізацыях, узнялася роль інструктара ў партыйным апараце. Амаль паўсюды штат інструктараў укамплектаваны, але, як правіла, інструктары—маладыя партыйныя работнікі, ўпершыню вылучаныя на такую адказную работу. Яны патрабуюць сур'ёзнай штодзённай дапамогі. Але, як аднадушна заявілі ўдзельнікі нарады, многія райкомы яўна недаацэньваюць работу інструктараў, няправільна іх скарыстоўваюць і зусім мала дапамагаюць.

Асаблівасці работы ў раёнах заходніх абласцей, дзе на вёсцы амаль няма пярвічных партыйных арганізацый і амаль уся раённая партыйная арганізацыя знаходзіцца ў раённым цэнтры, абумоўліваюць і асаблівы характар работы інструктара ў параўнанні з работай ва ўсходніх абласцях. Тут перад інструктарам стаяць задачы работы з беспартыйным актывам, [illegible] работы советаў, каапераціі, комсамола, масавай работы з [ад]зінаасобнікамі. Але пры ўсім гэтым работа з комуністамі застаецца галоўнай задачай.

Інструктар Сямяціцкага райкома партыі тав. Шчадрынскі аб сваёй рабоце расказаў на нарадзе наступнае:

„Я абслугоўваю 6 сельскіх советаў. У маёй зоне ёсць толькі адна партыйна-кандыдацкая група ў соўгасе. У плане маёй работы на месяц (з 15 жніўня па 15 верасня) прадугледжаны такія пытанні: выяўленне актыва і работа з ім, вывучэнне настрояў і патрабаванняў сялянства, уборка ўраджаю ў соўгасе, выкананне аднаасобнікамі абавязацельстваў перад дзяржавай, падрыхтоўка школ да навучальнага года, расследаванне [illegible] работа кааператыва і сельпо. Працую з актывістамі, некаторыя з іх з'яўляюцца маімі актыўнымі памочнікамі. Бываю на пасяджэннях сельсовета. Наладзіў на вёсцы некалькі лекцый: антырэлігійную, аб совецкім заканадаўстве, аб ахове маці і дзіцяці ў СССР. Падрыхтаваў сход кандыдацкай групы ў соўгасе".

Прыкладна такі-ж характар мае план і сама работа інструктара таго-ж райкома тав. Скавароўзіна, які абслугоўвае пяць сельсоветаў і ніводнай пярвічнай партарганізацыі. Толькі ў інструктара па гораду Сямяцічы тав. Шулькленера ёсць для абслугоўвання чатыры партарганізацыі. Але на партыйнай рабоце ўсяго дзве ці тры месяц. Тав. Шулькленер расказваў на нарадзе, што дапамога яму аказваецца яўна недастаткова. Ён прывёў такі прыклад: прыязджалі ў раён два разы інструктары прамысловага аддзела абкома партыі. Яны пагутарылі з ім поўгадзіны, ніякіх указанняў і практычнай дапамогі ён ад іх не атрымаў. А чаму-б інструктарам абкома дзень-другі не папрацаваць з маладым інструктарам райкома ў пярвічных партарганізацыях?

Пры такім становішчы інструктараў яны ў сваю чаргу зусім недастаткова дапамагаюць у рабоце пярвічным партарганізацыям і іх сакратарам.

Зусім няправільна арганізавана работа інструктараў у Высокаўскім раёне. Яны, як правіла, прымацаваны да пэўнага калгаса, увесь час там сядзяць і фактычна ўнутрыпартыйнай работай не займаюцца. Тут справа дайшла да таго, што адзін з інструктараў райкома са згодай сакратара тав. Рабцава зусім з сям'ёй перасяліўся ў калгас. Такое няправільнае скарыстанне інструктара — вядучай фігуры ў партыйным апараце,—які павінен звязваць кіруючы партыйны орган з пярвічнымі партарганізацыямі, не можа не прывесці да паслаблення партыйнай работы.

Аб зусім слабым удзеле інструктараў у рабоце пярвічных партарганізацый гаварылі ў сваіх выступленнях т.т. Фрэнклах (Дамачэва), Мельцына, Ушакоў (Брэст) і іншыя.

На гэтую тэму гаварылі інструктары абкома т.т. Дзешкавец, Бондараў і Міхельсон. Але ніхто з іх нажаль не мог падзяліцца на нарадзе вопытам праведзенай у раёнах канкрэтнай работы ў дапамогу інструктарам. Тав. Савостава зусім правільна ўказала, што нарады інструктараў райкома ў раёне з удзелам сакратара райкома ніхто з інструктараў абкома не правёў. А гэта было-б вельмі карысна. Тав. Савостава таксама завастрыла ўвагу на неабходнасць значнага паляпшэння работы з жаночым актывам.

Загадчык арганізацыйна - інструктарскага аддзела абкома таварыш Бабаноўскі ў сваім выступленні паставіў перад інструктарамі райкомаў рад вузлавых пытанняў партыйнай работы. Ён спыніўся падрабязна на задачах інструктараў па рэалізацыі пастановы ЦК ВКП(б) аб ліквідацыі недахопаў у прыёме новых членаў у ВКП(б) і ў рабоце з кандыдатамі, а таксама на задачы канкрэтнай дапамогі комсамольскім арганізацыям у перабудове іх работы. Інструктары многа бываюць у масах, яны павінны быць ініцыятарамі ў пастаноўцы перад райкомамі новых пытанняў. Кіраўніцтва работай інструктараў трэба значна палепшыць. У гэтым напрамку вядрэнны прыклад работы паказвае сакратар Поразаўскага райкома партыі тав. Кацнельсон, які штодэкадна праводзіць нарады інструктараў, інфармуе іх аб рашэннях вышэйстаячых парторганаў, знаёміцца з работай за дэкаду і ставіць новыя задачы.

Рашаючая умова паспяховай работы інструктара — гэта яго ідэйная ўзброенасць. Між тым, як высветлілася на нарадзе, многія з інструктараў усё яшчэ працуюць толькі над першымі раздзеламі „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)".

Удзельнікі нарады выказалі жаданне, каб іх часцей збіралі для інструктажу і абмену вопытам работы. Гэта прапанова зусім правільная. Трэба толькі арганізацыйна - інструктарскаму аддзелу абкома перад нарадамі значна больш грунтоўна вывучыць вопыт работы інструктараў па вобласці.

Рабіновіч.

Тэарэтычнае субяседаванне па 4 главе „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)" у калгасе „Праца", Хойніцкага раёна, Палескай вобласці. Выступае брыгадзір, ордэнаносец В. Е. Салаўёў (у цэнтры).

Фота М. Савіна. (Фотахроніка БЕЛТА).

VII Сесія Вярхоўнага Совета СССР першага склікання

Інфармацыйнае паведамленне аб пасяджэнні Совета Саюза і пасяджэнні Совета Нацыянальнасцей 7 жніўня 1940 года

7 жніўня, у зале пасяджэнняў Вярхоўнага Совета СССР, у Крэмлі, у 2 гадзіны дня адбылося другое пасяджэнне Совета Саюза і ў 5 гадзін вечара — другое пасяджэнне Совета Нацыянальнасцей.

На пасяджэнні Совета Саюза старшынствуе Старшыня Совета Саюза дэпутат **Андрэеў А. А.**, на пасяджэнні Совета Нацыянальнасцей старшынствуе Старшыня Совета Нацыянальнасцей дэпутат **Швернік Н. М.**

На пасяджэнні абедвух палат было разгледжана шостае пытанне парадку дня Сесіі — Указы Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР, прынятыя паміж Сесіямі і падлягаючыя зацвярджэнню Вярхоўнага Совета СССР.

З дакладам па гэтаму пытанню ў абедвух палатах выступіў сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР дэпутат **Горкін А. Ф.**

Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей на сваіх пасяджэннях аднагалосна зацвярджаюць „Закон аб змяненні і дапаўненні артыкулаў 18-га, 23-га і 48-га Канстытуцыі (Асноўнага закона)", у сувязі з прыняццем у Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік чатырох новых Саюзных Совецкіх Социялістычных Рэспублік: Малдаўскай, Літоўскай, Латвійскай і Эстонскай. Абедзве палаты аднагалосна пад бурныя апладысменты і авацыі выбіраюць намеснікам Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР тав. **Куусінен О. В.** —Старшыню Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюзнай Карэла-Фінскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі.

Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей вызвалілі ад абавязкаў пракурора СССР тав. **Панкрацьева М. І.**, згодна яго просьбы.

Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей аднагалосна прымаюць пастанову назначыць пракурорам Совецкіх Социялістычных Рэспублік тав. **Бачкова В. М.**

Затым Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей аднагалосна зацвярджаюць Указы Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР:

Аб стварэнні агульнас[аюзнага] Наркамата электрапрамысл[овасці];

аб стварэнні агульнас[аюзнага] Наркамата цэлюлознай і папяровай прамысловасці.

Абедзве палаты аднагалосна зацвярджаюць Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб назначэнні Маршала Совецкага Саюза тав. **Варашылава К. Е.** Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР і Старшынёй Камітэта Абароны пры СНК СССР. Дэпутаты Совета Саюза і Совета Нацыянальнасцей наладжваюць тав. **Варашылаву** гарачыя авацыі.

Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей аднагалосна зацвярджаюць Указы Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР:

Аб назначэнні тав. **Малышэва В. А.** Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР;

аб назначэнні тав. **Первухіна М. Г.** Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР;

аб назначэнні тав. **Косыгіна А. Н.** Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў СССР.

Аднагалосна зацвярджаюцца Указы аб назначэнні Народных Камісараў СССР:

Народным Камісарам Абароны СССР—Маршала Совецкага Саюза тав. **Тімашэнка С. К.**;

Народным Камісарам Нафтавай Прамысловасці СССР—тав. **Седзіна І. К.**;

Народным Камісарам Электрастанцый СССР—тав. **Леткова А. І.**;

Народным Камісарам Электрапрамысловасці СССР — тав. **Багатырова В. В.**;

Народным Камісарам Чорнай Металургіі СССР — тав. **Тэвосяна І. Т.**;

Народным Камісарам Каляровай Металургіі СССР — тав. **Ломако П. Ф.**;

Народным Камісарам Суднабудаўнічай Прамысловасці СССР — тав. **Носенка І. І.**;

Народным Камісарам Цяжкага Машынабудаўніцтва СССР — тав. **Ефрэмава А. І.**;

Народным Камісарам Цэлюлознай і Папяровай прамысловасці СССР — **Чэботарова Н. Н.**;

Народным Камісарам Рыбнай Прамысловасці СССР—тав. **Ішкова А. А.**;

Народным Камісарам Тэкстыльнай Прамысловасці СССР — тав. **Акімава І. Н.**;

Народным Камісарам Лясной Прамысловасці СССР — **Сяргеева Ф. В.**;

Старшынёй праўлення Дзяржаўнага банка СССР — тав. **Сокалава Н. К.**

У сувязі з назначэннем Маршала Совецкага Саюза тав. **Тімашэнка С. К.** Народным Камісарам Абароны СССР і ўваходжаннем яго ў састаў Урада СССР, Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей прымаюць пастановы вызваліць тав. **Тімашэнка С. К.** ад абавязкаў члена Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР.

Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей аднагалосна зацвярджаюць Указы Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР:

Аб устанаўленні воінскіх званняў вышэйшага каманднага састава Чырвонай Арміі;

аб устанаўленні воінскіх званняў вышэйшага каманднага састава Ваенна-Марскога Флота;

аб пераходзе на васьмігадзінны рабочы дзень, на семідзённы рабочы тыдзень і аб забароне самавольнага ўхода рабочых і служачых з прадпрыемстваў і устаноў;

аб забароне самавольнага ўхода з работы трактарыстаў і камбайнераў, работаючых у машынатрактарных станцыях;

аб адказнасці за выпуск недабраякаснай або некамплектнай прадукцыі і незахаванне абавязковых стандартаў прамысловымі прадпрыемствамі.

На гэтым VII Сесія Вярхоўнага Совета СССР закончыла сваю работу.

(ТАСС).

Вянок ад вызваленага эстонскага народа

7 жніўня члены Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстонскай Рэспублікі наведалі маўзалей В. І. Леніна. Ад імя працоўнага народа вызваленай Совецкай Эстоніі яны нясуць на магілу вялікага правадыра пралетарыята вянок.

Тысячы масквічоў, знаходзячыхся ў гэтыя мінуты на Краснай Плошчы, затрымоўваліся і бязмоўна працягвалі павольнае праходжанне вакол старажытнай [сця]ны Крэмля. 16 гадзін 45 мінут б'юць крэмлёўскія куранты. Прадстаўнікі вызваленага народа падыходзяць да маўзалея і агаляюць галовы. Павольна спускаюцца яны ўніз па мрамарнай лесвіцы і кладуць аграмадны вянок жывых кветак ля ўзгалоўя любімага правадыра. На шырокай чырвонай істужцы алеюць залатыя літары на эстонскай мове: „Вялікаму геніяльнаму правадыру і настаўніку В. І. Леніну ад Дэлегацыі Дзяржаўнай Думы Эстоніі". (ТАСС).

Прадстаўнікі новых Совецкіх рэспублік у Маскве

Дэлегацыі народаў Літвы, Латвіі, Эстоніі, Бесарабіі і Паўночнай Букавіны прадаўжаюць знаёміцца з совецкай сталіцай. Яны пабывалі ўжо ў музеі В. І. Леніна, у Дзяржаўнай Трэцьякоўскай галерэі, на аўтамашынным заводзе імені Сталіна, у планетарыі, тэлевізійным цэнтры і другіх месцах.

7 жніўня днём большасць гасцей наведала калгас „Память Ильича" Мыцішчынскага раёна і соўгас „Лесные поляны" (Маскоўская вобласць). Тут яны пазнаёміліся з жыццём і работай калгаснікаў і рабочых соўгаса, аглядзелі гаспадарчыя і культурна-бытавыя пабудовы новай совецкай вёскі.

Вечарам прадстаўнікі народаў Бесарабіі і Паўночнай Букавіны прысутнічалі на балеце „Бахчисарайский фонтан" у Дзяржаўным ордэна Леніна Акадэмічным Вялікім Тэатры Саюза ССР.

Акадэмік Н. М. НІКОЛЬСКІ

ПАЧАТАК І КАНЕЦ РЭЛІГІІ*)

Але ў фетышызме не было сталасці. Першабытныя людзі, таксама як і сучасныя малакультурныя народы, пакланяліся [illegible]ўнаму фетышу толькі да таго часу, пакуль ён „слухае" іх просьбы і ім „дапамагае". Як толькі фетыш перастае „выконваць" жаданні сваіх паклоннікаў, яго кідаюць, ці нават разбіваюць. Афрыканскія негры ў сярэдзіне XIX века расказвалі падарожнікам, што яны ствараюць і знішчаюць сваіх багоў штодзённа. Калі па дарозе на паляванне кінецца ім у вочы які-небудзь прадмет, расліна ці жывёла, яны на ўсякі выпадак просяць ад яго дапамогі. Калі паляванне акажацца ўдалым, значыць знайшоўся новы бог; але калі ў наступны раз паляванне будзе няўдалым, то новага бога зноў-жа кідаюць. Такім-жа чынам да нашых часоў папы, ксяндзы і іх прыспешнікі таксама рабілі [illegible] новых фетышысцкіх багоў. Там нібыта „з'явілася" новая „цудатворная" ікона, тут — „цудоўная" цалебная крыніца, [illegible]—вылечваючы ад усіх хвароб [illegible]. Папы і ксяндзы будавалі для новых „святынь" часоўні і [illegible] ім малебны, а людзі ма[illegible] прыходзілі да гэтых [illegible] і плацілі папам і ксяндзам грошы. Розніца са старыной [illegible] ў тым, што першабытныя [illegible] ашуквалі самі сябе, спа[illegible] атрымаць ад фетышаў [illegible], а папы і [illegible] ашукваюць рэлігійных [illegible] уласнай выгады.

[illegible] рана з'явіліся ў першабытных людзей баязлівыя адносіны да мерцвяца. Непрыемны від разлагаючагася трупа, выпадкі атручвання трупным ядам унушалі людзям страх. З другога боку „з'яўленне" мерцвяца людзям ва сне першабытныя людзі тлумачылі тым, што нібыта мярцвец — жывы, толькі жыве нейкім асаблівым жыццём і вельмі небяспечны для жывых. Ва ўсіх народаў ёсць многа казак аб жывых мерцвяцах, аб іх звышнатуральнай сіле і аб іх нападах на жывых. Таму ад мерцвяцоў першабытныя людзі стараліся адчапіцца і разрубалі трупы на часткі, зарывалі іх у зямлю, а калі пачалі карыстацца агнём, — то сталі спальваць трупы. Злосць мерцвяцоў першапачаткова людзі тлумачылі тым, што мерцвяцы галадаюць; таму сталі хаваць разам з трупамі і харчы. Гэтае кармленне, або афяры пакойнікам, існавалі ў старадаўныя часы ва ўсіх народаў зямнога шара. А рэшткі такіх звычаяў захаваліся і да нашых дзён у выглядзе так званых „памінак" пакойнікаў, гэта значыць у памінальных абедах пасля пахавання і ў такіх-жа абедах у пэўныя дні года.

Вера ў цудоўныя „мошчы" праваслаўных і каталіцкіх святых паходзіць ад старадаўняга веравання ў звышнатуральную сілу. Папы, ксяндзы і манахі толькі змянілі старыя вераванні ў сваіх інтарэсах. Яны вучылі і вучаць, што мошчы нібыта вылечваюць тых, хто ім моліцца, але паражаюць хваробай і смерцю тых, хто не верыць у мошчы, або смяецца над імі. „Жыцці святых"— кнігі, напісаныя папамі і манахамі, напоўнены расказамі аб самых непраўдападобных цудах, нібыта ўтвораных мошчамі. Такімі байкамі папы і ксяндзы прыцягвалі масу веруючых шукаць у мошчах залячэння і дапамогі, сабіраючы гэтым велізарныя даходы ў сваю кішэню. Грубае ашуканства веруючых папамі, ксяндзамі і манахамі была выкрыта ў першыя годы совецкай улады. Былі назначаны спецыяльныя камісіі, якія рабілі публічныя даследванні мошчаў. Аказалася, што замест „негніючых мошчаў" веруючыя пакланяліся грудам касцей і ануч, прыкрытых зверху вопраткай.

Другая старажытная форма рэлігіі, якая з'явілася ўслед за фетышызмам — гэта культ жывёлы. Гэты культ захаваўся ва многіх рэлігіях да нашага часу. Чалавек у першабытныя часы пракланяўся перад жывёлінамі, лічыў іх вышэйшымі істотамі ў параўнанні з сабой, а звярыныя ўласцівасці лічыў святымі.

Дзікія жывёліны, якія жывуць паляваннем друг на друга, першабытнаму чалавеку — паляўнічаму— здаваліся такімі ўласцівасцямі і такой сілай, якімі ён сам хацеў-бы ўладаць: вострымі кіпцюрамі і зубамі, ядам, тонкай чуллівасцю, здольнасцю прыгаць раптоўна на сваю здабычу, хуткасцю бега, каласальным ростам, і сілай, як напрыклад мамант і г. д. Часцей за ўсё лічылі бажэсцвенай жывёлай змяю, ільва і барса, дзікага быка і кабана, горных аленяў і казлоў, а таксама арла і іншых птушак. Часта абшчыны першабытных паляўнічых выбіралі сабе якую-небудзь [illegible] якасці засту[illegible] на гэтую ж[illegible] называлі іх [illegible] бацькамі, а [illegible] валі па іх [illegible]

жывёлы, заступнікі і „бацькі" ахотніцкіх абшчын называюцца ў навуцы тотэмамі. Культ жывёлы доўга захоўваўся ва ўсіх рэлігіях старажытнага свету, рэшткі гэтага культа захаваліся ў эпосе феадалізма і нават у новы час. Ушаноўванне змяі, мядзведзя, ката, казла да самай рэволюцыі захавалася ў глухіх кутках беларускай вёскі.

Такія былі першыя пачаткі рэлігіі. Мы бачым, што яна не мае нічога агульнага з верай у нейкага адзінага бога, які нібыта стварыў свет і людзей і кіруе лёсам свету і людзей. Першыя пачаткі рэлігіі былі жалкімі спробамі жалкіх людзей знайсці якія-небудзь надзейныя спосабы барацьбы за сваё існаванне сярод незразумелай ім прыроды, якая іх падаўляла і пагражала ім на кожным кроку смяротнай небяспекай. Як гаворыць Ленін, „бяссілле дзікара ў барацьбе з прыродай параджае веру ў багоў, чарцей, у цуды і т. п." (т. VIII, стар. 419).

Як указваюць Маркс—Энгельс, не бог адкрыў першым людзям рэлігію, а самі першабытныя людзі стварылі яе. Яны мелі няправільныя, скажоныя ўяўленні аб прыродзе і аб самым сабе і стварылі на гэтай аснове ў сваім уваабражэнні і пры дапамозе ўвабражэння фантастычны свет багоў, скажонае, фантастычнае адлюстроўванне рэальных зямных сіл.

Першыя багі —фетышы, жывёла і мерцвяцы,—нічога не мелі агульнага з богам, жывучым на небясах, разам з надпарадкаванымі яму ангеламі і святымі. Гэты пя[illegible] багоў яшчэ больш [illegible] больш фантастычны [illegible]тычны свет багоў [illegible] адарваны ад [illegible] выдуман[illegible]

Вера ў нябесных багоў, не маючых нічога агульнага з зямнымі з'явамі прыроды, пачала развівацца з таго часу, як першабытныя людзі прышлі да няправільнага ўяўлення, нібыта чалавек састаіць з цела і душы. Такое ўяўленне стварылася тады, калі людзі дасягнулі ўжо некаторых поспехаў у сваім гаспадарчым і грамадскім жыцці — калі чалавек удасканальваў свае каменныя прылады вытворчасці, зрабіў сабе лук і стрэлы, калі ён пачаў прыручаць жывёлу і адчуў сваю ўладу над імі, калі ён стаў выкопваць годныя для яды расліны і саджаць іх каля свайго жылля. Гэта было тады, калі людзі жылі ўжо не прымітыўнымі групамі падобна стадам, а родавымі абшчынамі.

Усе гэтыя поспехі ў вытворчым і грамадскім жыцці далі чалавеку значны вопыт, расшырылі яго кругазор і рушылі наперад яго разумовае развіццё.

Аднак і ў гэты час веды чалавека аб прыродзе і аб сабе самым былі ўсё яшчэ няправільныя і няясныя. Людзі і тады яшчэ не мелі правільных паняццяў аб будове свайго цела, аб рабоце яго органаў, не ўмелі растлумачыць многіх з'яў у сваім жыцці, у тым ліку не ўмелі правільна тлумачыць з'явы сна і смерці. Людзі заўважалі, што жывы чалавек дыша і што на холадзе можна бачыць, як дыханне выходзіць з чалавека ў выглядзе пар[illegible] „духаў". Людзі таксама заў[illegible] што [illegible] чала[illegible]век не [illegible] першабытныя лю[illegible] нібыта „дух" [illegible] адбыва[illegible] або „д[illegible] чага ц[illegible]

На гэтае пытанне старажытныя людзі адказвалі, што душа не памірае. Але куды яна дзяваецца пасля выхада з цела — аб гэтым людзі выказвалі самыя рознастайныя меркаванні. Думалі, што душа павінна трымацца каля цела, нават можа ў яго вярнуцца. Яна нібыта лятае каля цела, а калі цела пахавана, то душа пасяляецца пад зямлёй. Думалі, што душа можа заставацца жыць разам з жывымі ў іх жыллі. Потым сталі думаць, што душы лятаюць па паветры, як птушкі, жывуць на дрэвах, могуць улятаць і на неба. Склаліся ўяўленні і аб мяркуемых уласцівасцях душы. Душа нібыта дае жыццё целу — сазнае сябе, мысліць і адчувае. Дзе знаходзіцца душа ў целе чалавека — таксама вырашалі па рознаму. То душу змяшчалі ў крыві, то ў сэрцы, то ў галаве — таму што пры страце крыві, пры ране ў сэрцы, пры пашкоджанні або адсячэнні галавы наступае смерць.

Так з'явілася ўяўленне аб новых звышнатуральных істотах, духах. Гэта цалкам было выдумана людзьмі. Калі першыя багі, багі прыроды, былі рэальнымі істотамі і прадметамі, якіх чалавек ў сваім увабражэнні надзяляў звышнатуральнымі сіламі і ўласцівасцямі, то духі не мелі нічога агульнага з рэальнасцю. З працягам часу старажытныя людзі развілі далей уяўленні аб духах. Сталі думаць, што падобна духам, якія жывуць у целе людзей, ёсць духі жывёлы, р[illegible] ліп, каменняў. што духі жы[illegible] паўсюды і [illegible] самае ра[illegible] месца [illegible]

*) Канец. Пачатак гл. № 178.

На задворках

— Таварыш, скажыце, калі ласка, дзе ў вас тут райпромкамбінат?—спыталі мы прахожага ў Кобрыне.

—Як вы кажаце?—здзіўлена перапытаў ён.— Рай-пром-кам-бінат? Дзіўная назва. Я, кобрынскі старажыл, ніколі не чуў і не бачыў, каб у нашым невялічкім гарадку была такая арганізацыя, ды яшчэ з такім імянем.

Прыкладна такі-ж адказ паследваў ад астатніх жыхароў Кобрына, у якіх мы стараліся выведаць, дзе знаходзіцца патрэбная нам арганізацыя. Усе здзіўлена глядзелі на нас, паціскалі плячамі і адказвалі — не ведаем. Нам стала непрыемна, бо грамадзяне пачалі паглядваць на нас скоса, і мы рашылі знайсці райпромкамбінат.

З узнятай уверх галавой мы праходзілі крывыя і прамыя, брудныя і чыстыя вуліцы і перавулачкі горада, перачытвалі дзесяткі вялікіх і маленькіх шыльдаў: „Райптушкапром, райсаюзуціль, райсаюзкож“... Аднак патрэбнага нам „райпромкамбіната“ мы так і не знайшлі на шыльдах!

У раённым выканаўчым камітэце нас няветліва сустрэла размалёваная сакратарша.

— Дзе знаходзіцца кантора райпромкамбіната?

— Тут дзесьці.

— Дык скажыце, калі ласка, у якім пакоі?

— У іх няма сталага месца. Паглядзіце ў зале пасяджэнняў.

У зале пасяджэнняў, як і належала чакаць, праходзіла пасяджэнне. І толькі ўзброенаму воку можна было прыкмеціць некалькі паперак на стале, у спешцы застаўленых выгнанымі адсюль работнікамі патрэбнай нам арганізацыі. Пасля высветлілася, што іх адсюль „ветліва“ папрасілі і людзі пайшлі хто куды...

Толькі вечарам, у гэтай-жа зале пасяджэнняў, мы нарэшце знаходзім работнікаў райпромкамбіната. За доўгім і шырокім сталом, на якім было-б вельмі зручна забаўляцца пінг-понгам, а не работаць і пісаць, сядзела некалькі чалавек. Над галовамі іх слепа мільгала маленькая электрычная лямпа. Знаёмімся: дырэктар камбіната, галоўны інжынер, касір, агент. Роўнамерна стукаюць косткамі шчотаў, скрыпяць пер'і, шалясціць папера. Словам — як ў сапраўднай установе.

Інжынер таварыш Спіра на ломанай рускай мове, з чэшскім акцэнтам, дакладвае дырэктару аб становішчы рамонту млыноў. Даклад кароткі. З 8 млыноў працуюць і могуць працаваць 4. Астатнія патрабуюць рамонту. Грошай няма, матэрыял адсутнічае. Адпушчаныя 7 тысяч рублёў на капітальны рамонт перарасходваны на 43 тысячы, з прычыны закупкі лакамабіля на лесазавод. Абсталяванне млына „Чырвоны кастрычнік“ выйшла са строю. Патрэбны грошы і матэрыялы.

Дырэктар нервова запусціў пальцы ў валасы і перабірае іх...

Так мімаходам мы знаёмімся з работай нікога да гэтага часу не цікавячага Кобрынскага райпромкамбіната. І нам стала крыўдна за людзей, аб якіх забылі.

Паўстала пытанне, чаму такая важная арганізацыя, як прамысловы камбінат, які аб'ядноўвае 8 млыноў, лесапільны, мылаварацы і скураны заводы, ганчарную вытворчасць, знаходзіцца на задворках, застаецца па-за ўвагай раённых арганізацый. Чым райпромкамбінат і людзі, работаючыя на ім, заслужылі такую „няміласць“ ад райкома партыі і райвыканкома, што яны за паўгоддзе яго існавання ні разу не зацікавіліся работай прадпрыемства? уверанага ім раёна, работай людзей, якім яны даручылі кіраваць гэтымі прадпрыемствамі.

Нечага грэху таіць. Мала і дрэнна абласны аддзел мясцовай прамысловасці займаецца работай падпарадкаваных яму прадпрыемстваў. Тут мяняюцца начальнікі, аднак справа ад гэтага не паляпшаецца. Першы начальнік — Шафаронак—„кіраваў“ цыркулярамі. Здавалася-б, што новы начальнік, таварыш Дубавік, улічыць памылкі свайго папярэдніка. Але... ён таксама піша цыркуляры, ды яшчэ большыя і больш, чым Шафаронак.

Якое-ж сапраўднае становішча спраў? Раскажам коратка. Акрамя лесапільнага завода імені Кірава, якому давядзен заніжаны план, ні адно прадпрыемства промкамбіната не выконвае свайго плана.

Млыны павінны размалоць за год 23.684 тоны збожжа. Размолана толькі 3.274 тоны. Мылаварацы завод па выпуску прадукцыі выканаў толькі 15 працэнтаў свайго плана. Скурзавод не працуе. Вытворчасць гліняная пасуды не распачата.

Млыны не выканалі свайго плана з-за прастояў з прычыны адсутнасці паліва і запасных частак. Аднак з гэтага горкага вопыту мінулай работы ніхто не зрабіў адпаведнага вывада. І зараз млыны і іншыя прадпрыемствы не забяспечаны палівам. Горш таго, тут не ведаюць, адкуль яго ўзяць. Не загатаўляюць торфу.

Мылаварацы завод не ўдаў дзесятні тон мыла па прычыне недахопу сернай кіслаты і каустычнай соды, з-за адсутнічання апошняй мыла выпускалася з 70 працэнтамі тлустасці (нізкая якасць) замест 35—40 працэнтаў. Такім чынам, каштоўная сыравіна не скарыстоўвалася рацыянальна. І тут дзесяткі пудоў мыла па гэтай прычыне не былі выпушчаны заводам.

Тут паказаны коратка адносіны раённых арганізацый і абласнога аддзела мясцовай прамысловасці да раённых прамысловых камбінатаў і вынікі такога „кіраўпіцтва“.

Я. Зарэцкі

Кобрын.

Дзіцячы кінофестываль

17 ліпеня пачаўся ў г. Брэсце дзіцячы кінофестываль. З вялікім інтарэсам дзеці праглядваюць выдатныя кінофільмы. На працягу 10 дзён абслужана 1658 чалавек навучаючайся моладзі. Праведзена 4 гутаркі з школьнікамі аб змесце дэманструючыхся кінофільмаў. Гутаркі аб дню фізкультуры, аб Артэку. Штодзённа атрымоўваюць школьнікі адказы на задаваемыя пытанні, праводзяцца індывідуальныя кансультацыі з навучаючыміся на тэму, як пісаць рэцэнзіі і малюнкі на прагледжаныя кінофільмы. За мінулых 10 дзён кінофестываля атрымана ад юнага гледача вялікая колькасць малюнкаў і рэцэнзій.

Арганізаваны актыў пры кінотэатры з школьнікаў розных класаў, якія дапамагаюць у арганізацыі і правядзенні кінофестываля. Праведзена тры канцэрты удзельнікаў гарадской, абласной і рэспубліканскай алімпіяд; устаноўлены дзяжурствы комсоргаў і піонерважатых.

Актыўную дапамогу ў правядзенні кінофестываля аказвае кіраўнік аблкінотрэста г. Брэста тав. Козін і школьны інспектар пры аддзеле народнай асветы тав. Васілюк. Апошні арганізаваў выступленні ў кіно для дзяцей настаўнікаў - экскурсантаў, пабываўшых у Крыму і на Каўказе, удзельнікаў сельскагаспадарчай выстаўкі ў Маскве.

Школьны актыў штодзённа паведамляе школы і асобных школьнікаў, калі і які дэманструецца кінофільм.

Актыўны ўдзел у канцэртах мастацкай самадзейнасці прымаюць вучні: Гайдучык, Лобуць, Дзекуць-Малей, Хепімонюк, Мельніцкая і іншыя.

У выкананні мастацкіх малюнкаў на тэму прагледжаных кінокарцін асабліва выдзяляецца вучань Сізко С.

За месяц кінофестываля (з 17 ліпеня па 16 жніўня) разлічана абслужыць 7 тысяч 500 школьнікаў г. Брэста. Будуць прадэманстраваны юнаму гледачу 21 кінофільм.

Прадугледжана правесці 10 жніўня сустрэчу з удзельнікамі навуковай экспедыцыі ледакола „Сядоў“; 14 жніўня — сустрэчу з героямі грамадзянскай вайны і ордэнаносцамі РСЧА; 16 жніўня — урачысты сход. Будзе падагулена работа кінофестываля, выданы прэміі за лепшыя малюнкі і рэцэнзіі. Пасля адбудзецца канцэрт мастацкай самадзейнасці і прагляд карціны „Запарожац за Дунаем“.

Кольчак В. П.

Мы задаволены

Першы раз у Брэсце арганізаван дзіцячы летні кінофестываль. Рэпертуар яго вельмі цікавы і адпавядае нашаму жаданню.. Кінофестывалем мы вельмі задаволены. Штодзённа перад пачаткам кінофільма выступаюць удзельнікі дзіцячай самадзейнасці, праводзяцца гутаркі і масавыя ігры. За прайшоўшы час мы прагледзелі выдатныя карціны. Дзякуючы кінофестывалю, усе рэбяты весела і культурна праводзяць свой адпачынак.

Клопатамі аб нас, аб нашым адпачынку мы абавязаны вызваліцельніцы Чырвонай Арміі, нашай, уладзе і лепшаму другу дзяцей нашаму правадыру таварышу Сталіну.

Вучні 2 СШ г. Брэста

М. Гехман. З. Лібровіч

А. Надэль Л. Сарнакер

Прыезд совецкіх футбалістаў у Сафію

САФІЯ, 7 жніўня (ТАСС). Балгарскае тэлеграфнае агенцтва паведамляе, што ўчора ў Сафію прыляцела каманда маскоўскіх футбалістаў таварыства „Спартак“.

Іх віталі балгарскія афіцыяльныя асобы, паўпрэд СССР, супрацоўнікі совецкага паўпрэдства, прадстаўнікі розных арганізацый і шматлікая публіка. Гасцям былі прэпаднесены велізарныя букеты кветак. Прадстаячыя матчы выклікаюць у Балгарыі вялікі інтарэс. Друк прысвячвае прывітальныя артыкулы першаму візіту совецкіх спартсменаў у Балгарыю.

Усесаюзная сельскагаспадарчая выстаўка. Павільён „Механізацыя“
Фота Н. Кубеева. Фота-кліше ТАСС.

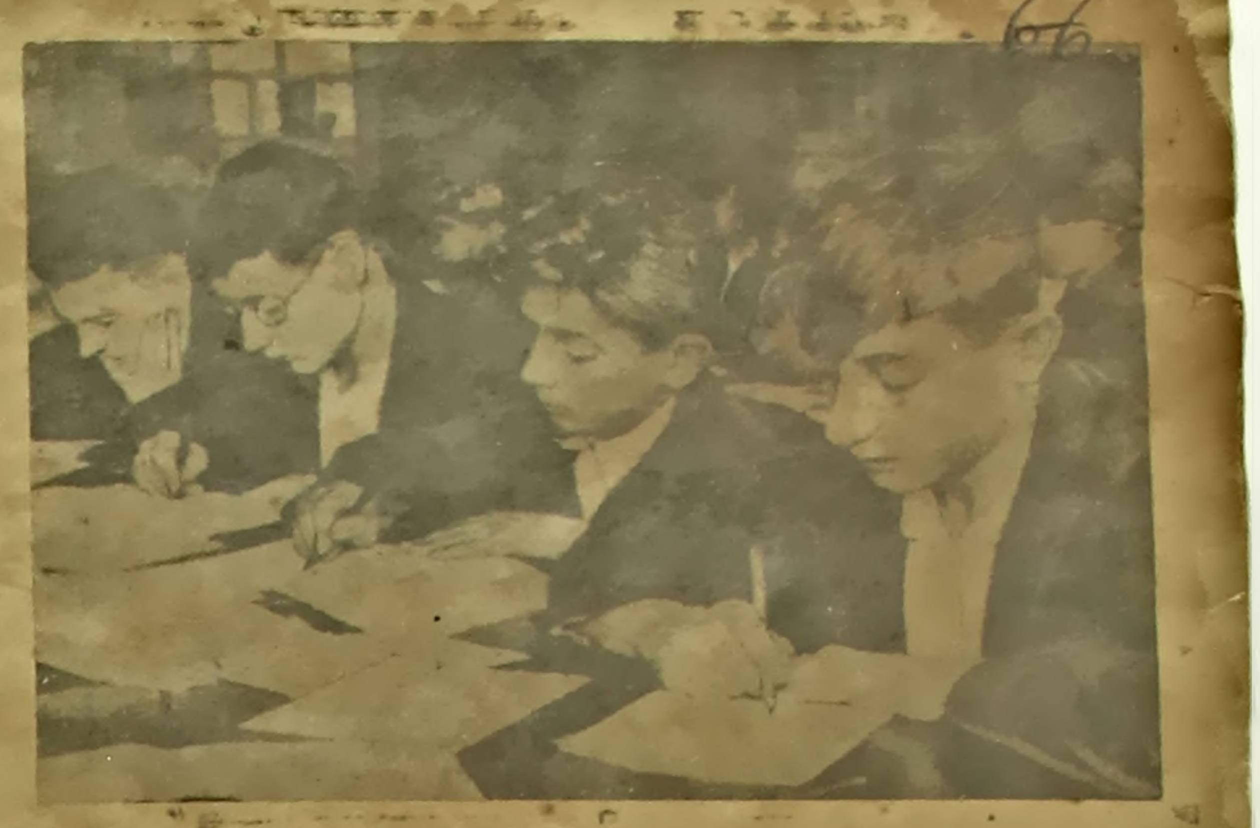

На прыймовых іспытах па матэматыцы ў фізіка-матэматычным факультэце Беларускага Дзяржаўнага Універсітэта.
Фота С. Вальфсона. (Фотахроніка БЕЛТА).

Напярэдадні жніўеньскіх настаўніцкіх нарад

У пачатку трэцяй дэкады жніўня пачнуцца гарадскія і раённыя нарады настаўнікаў. На гэтых нарадах настаўнікі падвядуць вынікі 1939—1940 навучальнага года, намецяць шляхі далейшага павышэння якасці вучэбна-выхаваўчай работы школы.

Па-новаму павінны работаць школа і настаўнік зараз, калі практычна ў заходніх абласцях БССР мы павінны ажыццявіць 7-гадовае сярэдняе навучанне ў горадзе і пачатковае абавязковае навучанне на вёсцы. Дапамагчы кожнаму настаўніку глыбока ўсвядоміць гэтыя задачы.

Новы навучальны год павінен быць годам рашучага пад'ёма і карэннага паляпшэння работы нашых школ. Партыяй і ўрадам створана ўсё неабходнае для гэтай умовы. На народную асвету па нашай вобласці адпушчана 36 мільёнаў рублёў, што складае каля 50 працэнтаў усяго бюджэта вобласці. У гэтым ліку на будаўніцтва і рамонт школ адпушчана 3 мільёны рублёў, на абсталяванне —1,5 мільёна рублёў. Школьнікі атрымаюць сотні тысяч новых падручнікаў, неабходную колькасць сшыткаў і школьных прылад. Па вобласці будуецца і прыстасоўваецца каля 400 школ. Поспех прадстаячага навучальнага года залежыць ад добрай падрыхтоўкі: своечасовага заканчэння будаўніцтва новых школьных будынкаў, рамонта і прывядзення ў належны выгляд усіх школ, забеспячэння школ неабходным абсталяваннем і нагляднымі дапаможнікамі.

Аднак высокі ўзровень вучэбнай і выхаваўчай работы залежыць і ад таго, у якой меры будзе падрыхтавана к прадстаячай рабоце цэнтральная фігура школы, настаўнік. Значную ролю ў гэтай падрыхтоўцы павінны адыграць нарады. На гэтых нарадах патрэбна сур'ёзна і падрабязна абмеркаваць вынікі мінулага вучэбнага года, ускрыць прычыны, выклікаўшыя тыя ці іншыя прабелы ў ведах вучняў. Настаўнік павінен азнаёміцца са зместам праграмнага матэрыялу, атрымаць чоткае ўяўленне аб аб'ёме ўсяго курса в[учэбных] дысцыплін. У кожн[ым] вучэбным прадмеце маюцца [найбольш] цяжкія для вучняў раз[дзе]лы і тэмы. На методыку вы[кла]дання гэтых тэм і раздзе[лаў па]вінны ў першую чаргу зв[ярнуць] сваю ўвагу ўдзельнікі нара[д].

У прадстаячым навуча[льным] годзе неабходна значна палеп[шыць] якасць выхаваўчай работы [і] узняць дысцыпліну сярод ву[чняў]. Ад кожнага настаўніка [патра]буецца, каб ён выхаваў у [сваіх] пітомцаў лепшыя якасці, характарызуюць перадавых людзей нашай эпохі: бязмежную адданасць радзіме, чэснасць, мужнасць, [патры]ятызм і г. д. [Со]вецкая школа павін[на] ... бакова адукаваных, падрыхтаваных ... усе[бакова] ... ных комунізму людзей. Гэтым пытанням павінна быць удзелена значная ўвага па нарадах.

Не гледзячы на тое, што нарады настаўнікаў у заходніх абласцях БССР будуць праводзіцца ўпершыню, належнай падрыхтоўкі да іх з боку абласнога і раённых аддзелаў народнай асветы няма. На нарадзе загадчыкаў раённых аддзелаў асветы высветлілася, што ва многіх раёнах падрыхтоўчая работа да жніўеньскіх нарад яшчэ не распачата. Раённым аддзелам народнай асветы неадкладна патрэбна з лепшых настаўнікаў раёна вызначыць дакладчыкаў і садакладчыкаў па пытаннях работы нарад і дапамагчы ім падрыхтавацца. Абласному аддзелу народнай асветы неабходна правесці інструктыўную нараду школьных інспектараў па гэтаму пытанню, накіраваць лепшых настаўнікаў горада ў дапамогу раёнам у якасці дакладчыкаў на нарадах.

На старонках „Учительской газеты“ шырока разгорнута абгаварэнне пытанняў выхавання ў совецкай школе ў сувязі з педагагічнай спадчынай таленавітага совецкага педагога, арганізатара дзіцячага калектыва — Макарэнкі. Абгаварэнне на настаўніцкіх сходах змешчаных артыкулаў па пытанню выхавання вучняў адыграе вялікую ролю ў справе падрыхтоўкі да жніўеньскіх нарад.

Педагагічныя кабінеты таксама павінны пераключыць сваю работу ў напрамку падрыхтоўкі да нарад, стаць цэнтрамі педагагічнай прапаганды.

У падрыхтоўцы да нарад трэба звярнуць увагу раённым аддзелам асветы на забеспячэнне харчаваннем і начлегам удзельнікаў іх, на культабслугоўванне і г. д. Усё гэта павінна быць прадумана зараз.

У справе добраякаснай падрыхтоўкі да нарад аддзелам народнай асветы павінна дапамагчы і грамадскасць. Абласны камітэт партыі абавязаў сакратароў гаркома і райкомаў партыі прыняць актыўны ўдзел у падрыхтоўцы і правядзенні жніўеньскіх нарад, у забеспячэнні іх работы на высокім ідэйна-палітычным узроўні.

Настаўніцкія нарады, праводзімыя напярэдадні пачатку заняткаў, з'яўляюцца важнейшым этапам у падрыхтоўцы да навучальнага года. Вось чаму аддзелы народнай асветы, партыйныя і совецкія арганізацыі павінны ўдзяліць гэтаму важнейшаму мерапрыемству вялікую ўвагу.

Я. Н. Марозаў.

Загадчык сектарам культасветработы Брэсцкага абкома КП(б)Б.

культаў фетышаў і жывёлы з'явіўся культ духаў. Духі мёртвых лічыліся надзеленымі звышнатуральнымі ўласцівасцямі і сілай. Яны нябачны, могуць незаметна лятаць і пранікаць усюды, могуць дапамагаць ці шкодзіць жывым людзям. Думалі, што адносіны духаў мёртвых да жывых залежаць ад адносін жывых да мёртвых. Думалі, што духі, ці душы, як і жывыя людзі, маюць патрэбу ў харчах, асабліва любяць кроў, ў якой яны нібыта жывуць у целе чалавека ці жывёлы. Таму ранейшае кармленне мерцвяцоў стала ператварацца ў кармленне духаў. Асабліва сталі пакланяцца духам прэдкаў, гэта значыць родапачальнікаў рода або племені. А затым, калі склалася трывалая сям'я, з'явіўся культ духаў дзядоў і бацькоў. Культ апошніх у форме культа „бацькоў“ і „дамавога“ яшчэ ў канцы XIX века існаваў у беларускай вёсцы. Яшчэ тады выконваліся так званыя „дзяды“ — памінкі прэдкаў, якія суправаджаліся частаваннем „дзядоў“ і просьбамі „засылаць жыта“. Сталі адрозніваць добрых духаў, якія дапамагаюць жывым, і злых духаў, якія шкодзяць людзям і жывёле. Добрыя духі — гэта духі прэдка племяні, роду, сям'і, яны пасылаюць ураджай, павялічваюць прыплод жывёлы, вылечваюць ад хвароб. Злыя духі — гэта альбо духі варожага роду [ці] племяні, альбо духі, якім не [пакл]аняюцца, якія не атрымлі[ваюць] ад жывых харчоў. Злыя [духі ні]быта, нападаюць на людзей [і жыв]ёлу, паражаюць іх хваро[бамі, п']юць іх кроў, пасылаюць [ім] ўсякія бядоты.

... сып...атна і абычныпы ... яшчэ не было ўлас... ...зелу на класы, усту... ...класаваму [грам]адству. ... гр...

... мадскага перавароту адбыўся таксама круты паварот і ў рэлігіі. З тых пор, як утварылася класавае грамадства, з'явіўся новы від гнёту над масай працоўных. У эпоху першабытна - абшчыннага ладу людзі былі прыдаўлены незразумелымі для іх сіламі прыроды; гэтыя таямнічыя сілы абагатвараліся людзьмі. Калі-ж утварыліся першыя класавыя грамадствы, залежнасць людзей ад прыроды ўжо не была такой усеабдумнай, як у эпоху каменнага веку, але ўсё-ж чалавек яшчэ быў у поўнай меры рабам прыроды — ураджай яго палёў і садоў, прыплод яго жывёлы лёгка маглі загінуць ад стыхійных бядот, з якімі чалавек не ўмеў змагацца. Але затое ў класавым грамадстве з'явіўся яшчэ новы гнёт, гнёт сацыяльны, гнёт эксплаататараў, якія захапілі ўладу над працоўнымі і заняволілі іх. Першымі прыгнятальнікамі ў большай частцы былі ранейшыя племянныя і радавыя старшыні і пачальнікі. Яны сталі апраўдваць свае новыя правы і сваю ўладу над працоўнымі сваім паходжаннем ад ранейшых родапачальнікаў, якія лічыліся багамі — заступнікамі рода ці племяні. Складаліся міфы аб тым, што такі бог - родапачальнік, які жыве на небе, быў нібыта першым царом, родапачальнікам паступных цароў. Так, напрыклад, даўнія егіпецкія цары абвясцілі сваім родапачальнікам Озірыса, правадыра егіпецкай племянно... ...шчыны Абідоса, і стварылі ... што пасля ... Озір... ...стаў богам ... ...ства і цар... ...ства мёртв... ...ра... даў...

у грэкаў, фінікіян, індусаў і ў многіх іншых народаў.

З гэтага часу характар рэлігіі ўдвайне мяняецца. Па-першае, рэлігія, застаючыся па-ранейшаму самаабманам, становіцца таксама абманам, свядомым ашуканствам з боку эксплаататарскіх класаў і гаспадароў класавага грамадства. Па-другое, рэлігія становіцца сродкам класавага прыгнечання, сродкам адурманьвання прыгнечаных і вернай апорай прыгнятальнікаў. Тых, хто ў класавым грамадстве „ўсё жыццё працуе і нуждаецца, рэлігія вучыць пакорнасці і цярпенню ў зямным жыцці, цешачы надзеяй на нябесную ўзнагароду. А тых, хто жыве чужой працай, рэлігія вучыць добрачыннасці ў зямным жыцці, прапануючы ім вельмі таннае апраўданне для ўсяго іх эксплаататарскага існавання і прадаючы па сходнай цане білеты на нябеснае шчасце“ (Ленін, т. VIII, стар. 419).

Такім чынам, у класавым грамадстве ідэя бога, як гаворыць Ленін, усыпляе і прытупляе сацыяльныя пачуцці, з'яўляецца ідэяй пайгоршага рабства, звязваючай волю прыгнечаных класаў да барацьбы з верай у бажэсцвеннасць прыгнятальнікаў. У класавым грамадстве рэлігія, па азначэнню Маркса і Леніна, становіцца „опіумам народа“. Ленін піша: „Рэлігія — род духоўнай сівухі, у якой рабы капітала топяць свой чалавечы вобраз, свае патрабаванні на колькі-небудзь вартае чалавека жыццё“ (Ленін, творы, том VIII, стар. 419). Пастаўшчыкамі рэлігійнага опіума і рэлігійнай сівухі з'яўляюцца прафесіянальныя агенты рэлігіі — жрацы, равіны, папы, ...задэы, ... і іншыя ... ...целі ... ...іпні ... і

эксплаататарамі — рабаўласнікамі, феадаламі, капіталістамі, князямі, царамі, імператарамі, прэзідэнтамі рэспублік і інш. Вось чаму Маркс гаворыць, што „скасаванне рэлігіі, як прызрачнага шчасця народа, ёсць патрабаванне яго сапраўднага шчасця“. Вось чаму Энгельс гаворыць, што марксісты раз і назаўсёды абвясцілі вайну рэлігіі і рэлігійным уяўленням. Вось чаму Ленін заклікаў да барацьбы з рэлігіяй, лепшым сродкам барацьбы з ёй ён лічыў свядомую і палкую барацьбу супроць панавання капітала ва ўсіх яго формах. Вось чаму таварыш Сталін гаворыць, што дастаўшыяся нам у спадчыну ад капіталістычнай эпохі старыя навыкі і звычкі, традыцыі і забабоны з'яўляюцца самымі небяспечнымі ворагамі сацыялізма і што таму неабходна весці прапаганду супроць усіх і ўсялякіх рэлігійных забабонаў і супроць рэакцыйнага духавенства, якое атручвае сазнанне працоўных мас і падтрымлівае рэшткі эксплаататарскіх класаў.

Мы бачым адсюль, што рэлігія мае дваякага роду карэнні. Першыя карэнні рэлігіі заключаюцца ў адсутнасці ў першабытных людзей правільных ведаў аб прыродзе і чалавеку і ў нізкай тэхніцы. Другія карэнні—сацыяльныя, народжаныя класавым прыгнечаннем і першапачатковай бездапаможнасцю працоўных перад прыгнятальнікамі і перад сілай эксплаататарскай дзяржавы. Народныя масы верылі таму, што панаванне эксплаататараў нібыта ўстаноўлена багамі і таму яно няўхільна і непераможна, хоць у сапраўднасці гэтае панаванне было ўстаноўлена людзьмі. Таму на працягу многіх вякоў народныя масы чакалі ратунку з галечы і бяспраўя толькі ад бога, ні на тым свеце і толькі тады, калі гнёт станавіўся зусім невыносным, узнімаліся супроць прыгнятальнікаў.

Зразумела, што рэлігія можа існаваць толькі да тых пор, пакуль існуюць яе карэнні. Па меры росту чалавечых ведаў і тэхнікі адміраюць першыя карэнні рэлігіі. Першымі атэістамі, гэта значыць бязбожнікамі, былі вучоныя; такія бязбожнікі — Дэмакрыт, Ксенафан, Крытый, Лукіян — былі ўжо ў старой гісторыі. Яны ўжо разумелі, што „страх стварыў багоў“ і што рэлігійныя міфы і запаведзі створаны людзьмі. Колькасць няверуючых і атэістаў расла па меры роста навукі і тэхнікі і ў канцы XIX века атэізм быў ужо заметнай грамадскай з'явай. Але ўсё-ж атэісты былі тады нязначнай меншасцю. Капіталісты лічылі і лічаць рэлігію адной з важнейшых апор свайго панавання, падтрымліваюць рэлігію і папоў, знаходзяць і сярод вучоных такіх людзей, якія згаджаюцца стаць „дыпламіраванымі лакеямі папоўшчыны“ і абараняюць рэлігію ад навукі. Рэлігія канчаткова страціць пад сабой глебу толькі тады, калі будуць сакрушаны яе сацыяльныя карэнні — калі пралетарская рэвалюцыя пераможа ва ўсім свеце, паўсюды знішчыць капіталістычны лад і вырве тым самым галоўныя, сацыяльныя карэнні рэлігіі. Тады на ўсім свеце, як і зараз у Совецкім Саюзе, настане канец рэлігіі. Чым хутчэй мы вытравім апошнія рэшткі рэлігіі ў сабе ў краіне, тым больш мы ўмацуем Совецкі Саюз, апорную цытадэль новага сацыялістычнага грамадства, тым хутчэй мы наблізім перамогу сацыялістычнай рэвалюцыі ва ўсім свеце, — перамогу, якая азначае матэрыяльнае і духоўнае вызваленне чалавецтва, канец рэлігіі.

Не клапоцяцца аб кадрах

Стаяць трактары ў Івацэвіцкай МТС. — Няма масла, няма запасных частак, — заяўляюць кіраўнікі МТС і ўсю віну ўскладаюць на Слонімскую аўтабазу. У некаторай ступені гэта так, але галоўнае залежыць ад іх саміх. МТС можа пахваліцца толькі тым, што дзве складаныя малатарні працуюць у калгасах імені Сталіна і імені Камінтэрна.

Дырэктар МТС тав. Херавец і намеснік па палітычнай частцы тав. Чмелёў замест таго, каб палепшаць культурна-бытавыя ўмовы трактарыстаў і другіх рабочых, самі пагаршаюць іх, выклікаючы розныя непаразуменні. У інтэрнаце жыве каля 10 работнікаў МТС. Разам з халасцякамі тут пасяліўся сямейны трактарыст тав. Заруба. Спіць ён з сям'ёй на падлозе, а намеснік па палітчасці Чмелёў забраў з гэтага інтэрната апошні стол, ложак, тры крэслы і два матрацы, прысвоіўшы іх сабе.

Брыгадзір Варчакоў спіць на прыстасаваных трох крэслах, трактарыст Місюк начуе ў пуні.

Прыехаўшых у МТС на работу трактарыстаў, намеснік дырэктара па палітчасці Чмелёў сустракае неветліва і к таму-ж непрадзяжальна. Трактарыста Зарубу ён сустрэў славамі: „Куды Вы прыехалі? Я сам думаю адсюль уцякаць". Відаць, пад настроем нежадання тут працаваць, Чмелёў і стварае такія ўмовы, каб і іншыя пакідалі работу ў МТС.

Сваёй асноўнай работай палітычнага кіраўніка ў МТС і калгасах Чмелёў не займаецца. Нядаўна ён сарваў сход у калгасе імені Варашылава. Дырэктар МТС Херавец, бачачы ўсе гэтыя праддзелкі свайго намесніка, не толькі не прыняў мер, але сам пайшоў па яго шляху. Да сваіх абавязкаў ён адносіцца недбайна, не прыслухоўваецца да голасу трактарыстаў і іншых работнікаў МТС.

Трактарыстам за 3 месяцы не выплачвалася зарплата, ім выдавалі толькі авансы па 10—15 рублёў. А прычына невыплаты зарплаты тая, што ў МТС не было бухгалтара.

А. Рудой.

Штучнае абсемяненне конематак

XVIII з'езд нашай партыі ў Трэцяй Сталінскай пяцігодцы паставіў задачу павялічыць на 35 процантаў колькасны конскі састаў, а таксама палепшыць пароднасць конскага пагалоўя. У выкананні гэтай важнай задачы вялікую ролю адыгрывае штучнае абсемяненне конематак.

Пры ўжыванні метада штучнага абсемянення магчыма найлепш выкарыстаць і захаваць чыстапародных жарабкоў-вытворнікаў, а таксама забяспечыць большы процант жарэбнасці конематак.

Лічачы гэтыя радкі практычна праводзіў штучнае абсемяненне конематак. У 1938 годзе пры штучным абсемяненні чыстапародным жарабком-вытворнікам 132 конематак зажарабела 119 конематак. У 1939 годзе было штучна абсемянёна 168 конематак, з іх зажарабела ...

Пры штучным абсемяненні нагрузка на аднаго жарабка-вытворніка можа быць 156—175 конематак, а пры ручной злучцы да гэтага самага жарабка можна прымацаваць не больш 40 конематак. Штучнае абсемяненне карысна яшчэ і тым, што пры гэтым метадзе папярэджваецца захворванне конематак рознымі заразнымі хваробамі.

Практыка паказвае, што штучнае абсемяненне мае вялікія перавагі над ручной злучкай конематак. Пры дапамозе штучнага абсемянення мы хутчэй зможам вырашыць задачу аб колькасным павелічэнні і якасным паляпшэнні конскага пагалоўя. Задача заключаецца ў тым, каб шырока ўкараніць у практыку штучнае абсемяненне конематак.

С. Мотус,
заатэхнік Поразаўскага райза.

Па гарадах Савецкага Саюза.
Адна з вуліц у Чарнаўцах (Паўночная Букавіна).
Фота Б. Федасеева. Фота-кліше ТАСС.

Клопаты аб жанчыне-рожаніцы

У светлых чыстых пакоях размешчаны хворыя гінекалагічнага аддзялення чыгуначнай бальніцы. Урачы і абслугоўваючы персанал да сваёй работы адносяцца сумленна, яны праяўляюць сапраўдныя клопаты аб хворых. Аб іх рабоце можна чуць толькі станоўчыя водгукі. Так, Ярашчук Марыя была хворая кістой, ёй зрабілі аперацыю. На трэці дзень пасля аперацыі яна стала прыкметна выздараўліваць. Сухоцкая Марыя пасля складанай аперацыі хутка стала хадзіць і адчуваць сябе ўпаўне здаровай.

Усюды кідаецца ў вочы парадак, чыстата, ветлівае абыходжанне. Не знойдзеш хворага, які-б паскардзіўся на дрэнны догляд ці харчаванне.

Многае робіць у галіне арганізацыі работы загадчык аддзялення ўрач тав. Непамуцкі. Ён не толькі добры спецыяліст сваёй справы, але і чулы таварыш. Яго заслужана паважаюць хворыя. Добрасумленна адносіцца да сваіх абавязкаў старшая сястра тав. Рачкоўская. Уноў народжаныя маленькія грамадзяне ў яе руках адчуваюць сябе як у мацярэй. За 13 год работы ў чыгуначнай бальніцы яна навучылася з імі абыходзіцца.

— Харчаванне, — кажуць хворыя, — як у санаторыі: кормяць 5 разоў у дзень, для кожнага з нас прадугледжана дыета. Харчы падаюцца своечасова. Яны заўсёды добра прыгатаваныя і смачныя.

Пры аддзяленні ёсць пакой адпачынку, куды выздараўліваючыя выходзяць адпачыць, пачытаць газету, журнал.

Аб рабоце медыцынскага персанала і ў цэлым аддзялення лепш за ўсё гавораць запісі хворых. Вось водгук у мінулым хворай тав. Жалезняк:

„За час знаходжання ў бальніцы я адчувала бацькоўскія клопаты з боку ўрача тав. Непамуцкага і абслугоўваючага персанала. Прабыўшы ў бальніцы з 21 мая па 11 чэрвеня (некалькі дзён у цяжкім становішчы) я адчувала сапраўдныя клопаты і ветлівае абыходжанне".

Добра адклікаецца аб гінекалагічнам аддзяленні і рожаніца тав. Шастакова:

„Урач Непамуцкі, — піша яна, — заўсёды хворым удзяляе вялікую ўвагу. Харчаванне ў бальніцы заўсёды добраякаснае. За мной і за маім дзіцём быў добры догляд. Выражаю падзяку ўрачам і абслугоўваючаму персаналу".

Гэтыя водгукі красамоўна гавораць самі па сабе. Яны сведчаць аб вялікіх клопатах з боку ўсяго абслугоўваючага персанала гінекалагічнага аддзялення бальніцы, аб узорнай арганізацыі ўсяго распарадку ў ёй.

Л. Барызава.

Дэлегацыя літоўскіх сялян, якая прыбыла ў Маскву на Усесаюзную сельскагаспадарчую выстаўку. Фота-кліше ТАСС.

Вучоба і адпачынак

У Белавежскай пушчы, там дзе нядаўна паны-эксплаататары цешыліся багатай прыродай, цяпер арганізаваны курсы па павышэнню кваліфікацыі лясных работнікаў. Тут навучаецца 175 чалавек.

Высокакваліфікаваныя настаўнікі чытаюць лекцыі. Інжынер тав. Віннік чытае аб дрэўіназнаўстве, па фізіцы—тав. Сцерын. Нехапае нам толькі патрэбнай колькасці сшыткаў, алоўкаў і лінеяк. Выхадныя дні мы весела праводзім: спяваем, танцуем, іграем у футбол, наведваем музей.

На днях к нам прыязджаў лектар ЦК КП(б)Б тав. Хейфец. З вялікай увагай мы праслухалі даклад на тэму: „Праца ў СССР і ў капіталістычных краінах".

Лекцыя зрабіла на нас вялікае ўражанне. Мы яшчэ з большай энергіяй узяліся за вучобу.

Курсант Н. К. БЕЛЯК
Белавежа.

Здзекі над членамі „Таварыства дружбы і міру з СССР" працягваюцца

ХЕЛЬСІНКІ, 7 жніўня (ТАСС). Учора з дазволу ўлады павінен быў адбыцца сход членаў „Таварыства дружбы і міру з СССР". З-за адсутнасці памяшкання сход рашана было правесці на плошчы ў рабочым раёне. Аднак у дзень схода губернскае ўпраўленне адмяніла сваё папярэдняе рашэнне і забараніла праводзіць гэты сход. Паведаміць аб гэтым членаў таварыства было ўжо вельмі позна. К 10 гадзінам вечара на месца схода сабралася некалькі тысяч чалавек. Калі паліцэйскія ўлады абвясцілі аб забароне схода, сабраўшыяся ў адказ на гэта заспявалі „Інтэрнацыянал". У часе спеву „Інтэрнацыянала" натоўп акружылі паліцэйскія, прыбыўшыя на пажарных машынах, з якіх яны сталі паліваць сабраўшыхся вадой. Здзекі і глумленні фінскіх паліцэйскіх над мірнымі грамадзянамі працягваліся звыш гадзіны. Конная паліцыя абступіла плошчу, публіка вымушана была перабягаць з месца на месца, каб як-небудзь схавацца ад вады. Сотні людзей былі прамочаны да ніткі. Адначасова пачалося масавае збіенне. Так, адна жанчына была збіта да крыві. Схваціўшыя яе паліцэйскія выкручвалі ёй рукі. Змучаную жанчыну кінулі ў машыну для арыштаваных.

Газеты апублікавалі сёння кароткую інфармацыю аб адбыўшымся, у якой гаворыцца, што хуліганы падпалілі дровы і патаму было неабходна выклікаць пажарных.

Па апошніх звестках у „Таварыстве дружбы і міру з СССР" налічваецца звыш 20 тысяч.

Зводка германскага камандвання

БЕРЛІН, 7 жніўня (ТАСС). Вярхоўнае камандванне перадае наступную зводку: „Адзін германскі ваенны карабль патапіў рад непрыяцельскіх гандлёвых суднаў агульным танажам у 30 тысяч рэгістравых брута тон. Авіяцыя бамбардыравала аэрадромы ў Тайнмуце (каля Нью-Кестля), Сентэтэне, у раёне Кардыфа, а таксама авіязаводы „Вікерс Армстронг" і ваенныя заводы ў Суэнсі. Англійскія самалёты ў ноч на 7 жніўня зрабілі налёт на Галандыю і Заходнюю Германію. Бомбы не прычынілі істотных шкод".

Італьянская зводка ваенных дзеянняў

РЫМ, 7 жніўня (ТАСС). Італьянскае камандванне перадае наступную зводку: „У трэці раз нашы паветраныя сілы бамбардыравалі нафтавы раён Хайфы. Пажары ўзніклі на новых нафтасховішчах і распаўсюдзіліся на партовыя пабудаванні. Усе самалёты вярнуліся на базы. Паведамляюць, што пажар, які ўзнік пасля першага налёту на Хайфу, прадаўжаўся некалькі дзён.

У Паўночнай Афрыцы падвергліся бамбардыроўцы лагеры праціўніка на поўдзень ад Солума а таксама лінія чыгункі Мерса-Матрух—Александрыя.

Ва Усходняй Афрыцы бамбардыраваны паветраныя і марскія базы Адэна і Берберы.

Нашы войскі перайшлі ў некалькіх месцах граніцу Брытанскага Сомалі.

Англійскае паведамленне аб італьянскім наступленні на Брытанскае Сомалі

ЛОНДАН, 7 жніўня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае афіцыяльнае камюніке апублікаванае ў Каіры, у якім гаворыцца: „4 жніўня вораг пачаў наступленне на Брытанскае Сомалі аднначасова трыма калонамі. Адна калонна прасоўваецца ў напрамку Одуэйн, другая—у напрамку Эргэйса і ў напрамку Гара-Гара. Англійскія наземныя і паветраныя сілы аказваюць супраціўленне прасоўванню ворага".

Забарона дзейнасці швейцарскай кампартыі

ЛОНДАН, 7 жніўня (ТАСС). ... перадае женеўскі карэспандэнт газеты „Таймс", Швейцарскі Федэральны Савет выдаў дэкрэт, згодна якому забараняецца ўсякая дзейнасць кампартыі. Па гэтаму дэкрэту таксама забараняецца праводзіць калектыўную і індывідуальную камуністычную прапаганду.

Чуткі аб прадстаячай адстаўцы ўрада Петэна

НЬЮ-ЙОРК, 7 жніўня (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Юнайтэд Прэс, у англійскіх дыпламатычных кругах атрыманы звесткі, што ўрад Петэна ў бліжэйшы час можа пайсці ў адстаўку.

Ваенныя дзеянні ў Кітаі

У Цэнтральным Кітаі адзначаюцца сутычкі ў раёне Ічан і Дапян. На паўночным фронце ніякіх істотных змен. Звестак аб становішчы ў Паўднёвым Кітаі няма.

*

Як паведамляе агенцтва Рэйтэр, па звестках палявога штаба кітайскіх войск, на ўсіх франтах Кітая ўстанавілася параўнаўчае зацішша.

Асноўная частка японскіх войск Ічанскага сектара адведзена ў Ханькоу. Значная канцэнтрацыя японскіх ваенных караблей адзначаецца на возеры Дунцінху (правінцыя Хунань), дзе японцы робяць вылазкі на заходнім узбярэжжы возера.

7 жніўня (ТАСС).

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ

У піонерскім лагеры Белавежа

Неабсяжныя лясы, цудоўныя паркі, палацы, рэчка акружаюць мястэчка Белавежу. Лес — крыніца здароўя і жыццерадасці. Непарушны лясны пакой часта прарываўся тут прыдушаным крыкам рабочых, працуючых на лесапільных заводах і на рубцы лесу. Тут яны кідалі тапары і пілы і тыднямі не адыходзілі ад месца працы, каб не дапусціць наймовых штрэйкбрэхераў. Тут свісталі паліцэйскія дубінкі і шаблі.

Так было раней...

*

Вечарам парк Белавежы запаўняецца гаспадарамі краіны. Тут адпачываюць рабочыя лесапільных і скіпідарнага заводаў. Тут у цяні старых ліп навучаецца 800 курсантаў леспрамгаса. Каля пушчы цягнецца абласны піонерскі лагер імені „Кім".

Сюды сабраліся дзеці з усёй вобласці. Калі толькі праходзіш браму, адразу-ж цябе акружаюць загарэлыя, вясёлыя рэбяты.

У лагеры адпачываюць 185 дзяцей. Начальнік лагера таварыш Каненкоў — вопытны лагерны работнік — прызнаецца:

— Работа з дзецьмі ў заходніх абласцях больш складаная і адказная. У лагер прыходзяць дзеці рабочых, сялян і працоўнай інтэлігенцыі, якія прынеслі з сабой уплыў былой панскай польскай школы, дробнамяшчанскія навыкі і рэлігійныя забабоны. Прыходзяць дзеці розных нацыянальнасцей — беларусы, яўрэі, палякі, якіх выхоўвалі ў духу нацыянальнай варожасці. Яны сустракаюцца з дзецьмі, прыехаўшымі з усходніх абласцей, якія атрымалі зусім іншае выхаванне.

Роля піонерважатага ў гэтых умовах вельмі адказная. Патрабуецца ўмелы, чулы падыход да дзяцей. За 26 дзён прабывання дзяцей у лагеры іх трэба з'яднаць, перавыхоўваць у бальшавіцкім духу.

Нажаль не ўсе піонерважатыя зразумелі сваю ролю.

Вось, напрыклад, важатая тав. Шаблінская Надзежда сваім некарэктным учынкам мела дрэнны ўплыў на дзяцей і ў выніку прышлося зняць яе з работы.

Узор добрай работы паказвае важаты тав. Сухадоля Уладзімір. Ён камсамольцам толькі з красавіка месяца. Сын селяніна-бедняка Гайнаўкі, яму савецкая ўлада дала новае жыццё. Уладзімір, які раней кінуў вучыцца, зараз з'яўляецца вучнем 9 класа Гайнаўскай дзесяцігодкі. У лагеры гэта яго першая работа. Ён яе адразу палюбіў і дзеці яго палюбілі.

Лагер падзелен на 4 атрады. Ёсць такія дзеці, якія першы раз у сваім жыцці адпачываюць. Ёсць дзеці з Белавежы, якія першы раз бачаць... пушчу. І ёсць такія, якія першы раз спяць на ложках.

Жыццерадасна і рознастайна праходзіць лагерны дзень. Ігры, спевы, спорт, заняткі ў гуртках запаўняюць дзень. Незабываемай засталася для рэбят вайсковая ігра.

Раніцой дзеці пайшлі ў лес, раздзяліліся на 2 лагеры: „чырвоных" і „белых" і пад кіраўніцтвам вопытных таварышоў пачалася „вайна"...

Правільнае палітычнае выхаванне дае вынікі. 13-гадовая Владзя Камінская і іншыя адмаўляюцца ад рэлігійных забабонаў, просяць прыняць іх у піонеры. За апошні час тут прынята ў піонеры звыш 90 дзяцей. Момант уступлення ў піонеры застаецца для дзяцей незабываемым. Адчуваецца, што дзеці перажываюць гэту ўрачыстасць з усёй дзіцячай душы.

14-гадовая Сахарчук у дзень, калі ёй адзелі чырвоны гальштук, была непазнавальная ад радасці. Дрыжачым голасам яна дала ўрачыстае абяцанне:

—Чэсна і няўхільна стаяць за справу Леніна-Сталіна.

* *
*

У вызначаныя дні прыязджаюць бацькі паглядзець, як жывуць іх дзеці.

10-гадовага Стася Немаўскага спытала маці:

—А есці тут цябе даюць?

—Тут,—адказаў Стась,—я з'еў больш канфет, чым ў цябе бульбы...

Маткі аглядваюць чыстыя, прытульныя пакоі, у якіх жывуць дзеці. Аглядаюць кухню і доўга, доўга паціскаюць рукі выхавацелям іх дзяцей.

* *
*

Спевы не сходзяць з вуснаў рэбят. Яны вельмі палюбілі савецкія песні, асабліва ім падабаецца песня аб радзіме.

„Я такой другой страны не знаю
Где так вольно дышит человек"

І. Фальтэнберг.

Белавежа.

Горпромкамбінат пры горвыканкоме

У г. Брэсце даводзіць да ведама прадпрыемстваў і ўстаноў, што горпромкамбінатам прымаюцца заказы з прыватнай сыравіны і з сыравіны заказчыка на токарна-слясарныя і стругальна-фрэзеровачныя работы.

З заказамі звярачвацца па адрасу: **вул. Дзяржынскага д. 5, тэлефон 4-38.**

ДЫРЭКЦЫЯ.

Горпромкамбінату ПАТРАБУЮЦЦА

На пастаянную работу рабочыя наступных прафесій:

Сталяры VI і VII разрада — 20 чалавек,

Цесляры IV і V разрада — 2 чалавекі,

Слесары па рамонту прымусаў, газовак і швейных і пішучых машын і патэфонаў — 4 чалавекі.

Акрамя таго патрабуецца галоўны бухгалтар, які ведае вытворчасць.

З прапановамі звяртацца: **вул. Дзяржынскага д. 5.**

Дырэкцыя.

Для курсавой базы аблвыканкома

патрабуюцца кватэры.

Звяртацца: аблвыканком, пакой № 45, сектар кадраў аблвыканкома.

КУРСАВАЯ БАЗА.

Збег жарабёнак.

жоўтай масці, грыва і хвост белыя, на лбу лысіна. Узрост 1 год. Відаўшых просьба паведаміць:

Камянецкі раён, вёска Ведомля, Шчэпко Дзямян.

Адкрыты прыходныя касы Белкомунбанка

па прыёму ўсіх відаў плацяжоў ад насельніцтва г. Брэста за комунальныя паслугі, якта: кватэрплата, за сан. ачыстку, за ваду, абанементная плата за электраэнергію і радыё.

КАСЫ РАЗМЕШЧАНЫ:

1. Савецкая вул. д. № 87,
2. Пушкінская, „ „ 56,
3. Пр. 17 верасня „ 32,
4. Маскоўская вул. „ 41,
5. Вул. Пераца „ 25.

Просьба да ўсіх грамадзян уносіць прылічваючыяся плацяжы ў вышэйуказаныя касы.

БЕЛКОМУНБАНК
Брэсцкае абласное аддзяленне.

ПРЫ МАГАЗІНЕ БЕЛМЕХГАНДЛЮ № 8
вытвараецца
СКУПКА МЯХОЎ
Адрас: Брэст, Савецкая 37.

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га МАЯ"
НОЧ У ВЕРАСНІ

Кінотэатр імені ГОРКАГА
ЗАПОЗДАЛЫЙ ЖЕНИХ

Упраўленне па справах мастацтваў пры СНК БССР
Гортэатр
Гастролі Дзяржаўнага Тэатра Юнага Гледача БССР імені Н. К. Крупскай

9 жніўня
па Н. Астроўскаму
„ЯК ГАРТАВАЛАСЯ СТАЛЬ"
П'еса ў 4 актах, 13 карцінах.

10-11 жніўня
Віт. Вольскі.
„ЦУДОЎНАЯ ДУДКА"
П'еса ў трох актах, 7 карцінах.

Пачатак у 9 гадзін вечара. Продаж білетаў у касе тэатра з 12 да 3 гадзін дня і з 6 да 9 гадзін вечара і у гарадской касе з 11 да 7 гадзін вечара.

На калектыўныя заяўкі прадстаўляецца скідка.

БРЭСЦКАЯ ГОРСТРАХІНСПЕКЦЫЯ
даводзіць да ведама ўсіх плацельшчыкаў страхавых плацяжоў, што
др... тэрмін узносу налічаных страхавых плацяжоў ...0 год... чаецца ў жніўні месяцы г. ...
... звязаны разлічыцца па страхавых п... прыняты меры прымусовага па...дку з ... прымаюцца ў горстрахінспекцыі: Савецкая ... вечара, а таксама і ў выхадныя дні...
ГОРСТРАХІНСП...

Адрас рэдакцыі: г. Брэст, вуліца імені Карла Маркса 29. Тэлефоны 1-17, 1-59, 5-16.